

Alkonyati Istentisztelet

2026. március 23. – Nagyböjt 6. hétfője

Szokásos kezdet

Áldott a mi Istenünk, öröktől fogva, most és mindenkor és örökkön örökké!

Amen.

Dicsőség néked, Istenünk, dicsőség néked!

Mennyei Király, Vigasztaló, igazságnak Lelke, ki mindenütt jelen vagy és mindeneket betöltesz, minden jónak kútfeje és az életnek megadója, jöjj el, és lakozzál mibennünk, és tisztíts meg minket minden szennytől, és üdvözítsd, Jóságos, a mi lelkünket!

Szent Isten, szent Erős, szent Halhatatlan irgalmazz nekünk! *(Háromszor)*

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek most és mindenkor és örökkön örökké!
Amen.

Szentháromság, könyörülj rajtunk! Urunk, tisztíts meg bűneinktől! Uralkodó, bocsásd meg vétkezéseinket! Szent, tekintsd és gyógyítsd meg betegségeinket a te nevedért!

Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek most és mindenkor és örökkön örökké!
Amen.

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek; és ne vigy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól!

Mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön örökké!

Amen.

Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz!
Uram, irgalmazz!

Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz!
Uram, irgalmazz!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek most és mindenkor és örökkön örökké!
Amen.

Jertek imádjuk a mi királyunkat és Istenünket!

Jertek imádjuk Krisztust, a mi királyunkat és Istenünket!

Jertek boruljunk le és imádjuk magát Jézus Krisztust, a mi királyunkat, Urunkat és Istenünket!

103. zsoltár

Áldjad én lelkem az Urat, / Uram Istenem! fölötte fölséges vagy, dicsőségbe és ékességbe öltöztél, - világossággal, mint köntössel körül vagy öltve, / kiterjesztvén az eget, mint sátorfödelet; - ki befödöd vizekkel annak felső részeit, / ki a felhőt szekereddé teszed, ki a szelek szárnyain jársz; - ki angyalaidat szélvésszé teszed, / és szolgálókat égető tűzzé; - ki a földet állandóságra alapítottad, / hogy nem fog ingadozni örökkön örökké. - A vízmélység öltözet gyanánt födte azt; / a hegyeken vizek állottak. - A te feddésed elől elfutottak; / mennydörgésed szavától megijedtek. - A hegyek fölemelkedtek, a völgyek alászállottak / azon helyre, melyet nekik alapítottál. - Határt vontál, melyet nem fognak átlépni, / s nem térnek vissza a földet elborítani. - Ki forrásokat fakasztasz a völgyekben, / a hegyek között folynak a vizek. - Iszik azokból minden mezei vad; / azok után lihegnek szomszárjukban a vadszamarak. - Azok mellett lakoznak az égi madarak; / a köziklák közül szózatot adnak. - Ki megöntöztöd a hegyeket onnan felől; / a te műveid gyümölcséből megelégtetik a föld. - Ki szénát teremtesz a barmoknak, / és veteményt az emberek szolgálatára, - hogy kenyeret termessz a földből, / és bor vidámítsa föl az ember szívét; - hogy olajjal derítse föl orcáját, / és a kenyér erősítse meg az ember szívét. - Jólaknak a mező fáai, és a Libanon cédrusai; / melyeket ültetett. - Ott fészkelnek a madarak, / a gólya háza fő azok között. - A magas hegy a szarvasok, / a közikla a sündisznók menedéke. - A holdat időmértékül teremté; / a nap tudja lenyugvását. - Sötétséget parancsolsz és éj van, / mely alatt mind kimennek az erdei vadak, - az oroszlán ordító kölykei, / hogy ragadozzanak, és az Istentől magoknak eledelt keressenek. - Fölkel a nap és összegyűlnek, / és hajlékaikba helyezkednek. - Kimegy az ember munkájára / és dolgára napestig. - Mely igen fölségesek a te műveid, Uram! / mindeneket bölcsességgel cselekedté; mi a földet betölti, mind a te jószágod. - Ez a nagy és tágas öblű tenger, ott az úszók, melyeknek száma nincs, / a kicsiny állatok a nagyokkal; - Ott járnak a hajók, / a cethal, melyet alkottál, hogy játsszék abban. - Mindnyájan tőled várják, / hogy eledelt adj nekik idejében. - Te adván nekik, gyűjtenek; / fölnyitván kezedet, minden betelik jóval. - De ha elfordítod arcodat, megrémülnek; / ha elveszed lélegzetüket, elfogynak és a porba visszatérnek. - Beléjük bocsátván leheletedet, fölélednek; / és megújítod a föld színét. - Legyen az Úr a dicsőség mindörökké. / Az Úr örülni fog alkotmányában; - ki letekint a földre, és megrendíti azt; / ki a hegyeket megérinti és füstölögnek. - Énekelni fogok az Úrnak életemben, / dicsőretet mondok az én Istenemnek, valamíg leszek. - Legyen kellemes neki az én beszédem; / én pedig az Úrban fogok gyönyörködni. - Fogyanak el a bűnösök a földről és a gonoszok, úgy, hogy ne legyenek; / áldjad én lelkem az Urat.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek most és mindenkor és örökkön örökké!
Amen

Alleluja, Alleluja, Alleluja, dicsőség néked, Isten. *(Kétszer recitálva, harmadszor énekelve)*

Békesség ekténia

Békességben könyörögjünk az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

A mennyei békéért és lelkünk üdvösségéért könyörögjünk az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

*Az egész világ békességéért, Isten szentegyházainak jólétéért és mindnyájunk egyesítéséért
könyörögjünk az Úrhoz!*

Uram, irgalmazz!

*Ezen szent hajlékért s mindazokért, kik ide hittel, buzgósággal és istenfélelemmel járnak,
könyörögjünk az Úrhoz!*

Uram, irgalmazz!

*Szentséges főpásztorunk, N. római pápáért, Istenszerető N. (érsek-) metropolitánkért (és N.
püspökünkért), a tisztas áldozópapságért, a Krisztus-szerinti segédő papságért, az egész
egyházi rendért és a népért könyörögjünk az Úrhoz!*

Uram, irgalmazz!

*Ezen városért (községért), minden városért, községért és vidékért, s az azokban lakó
hívekért könyörögjünk az Úrhoz!*

Uram, irgalmazz!

*A levegőnek kedvező mérsékletéért, a föld terményeinek bőségéért és békességes időért
könyörögjünk az Úrhoz!*

Uram, irgalmazz!

*A hajózókért, utazókért, betegekért, fáradozókért, foglyokért s ezek szabadulásáért
könyörögjünk az Úrhoz!*

Uram, irgalmazz!

*Hogy mentsen meg minket minden aggodástól, haragtól és szükségtől, könyörögjünk az
Úrhoz!*

Uram, irgalmazz!

Oltalmazz, ments meg, könyörülj és őrizz meg minket, Isten, a te kegyelmeddel!

Uram, irgalmazz!

*Legszentebb, legtisztább, legáldottabb dicső királynénkat, az Istenszülő és mindenkorszűz
Máriát minden szentekkel együtt említvén, önmagunkat, egymást s egész életünket Krisztus
Istenünknek ajánljuk!*

Néked Uram!

*Mert téged illet minden dicsőség, tisztelet és imádás, Atya és Fiú és Szentlélek, most és
mindenkor és örökkön örökké.*

Amen.

6. hang

Uram, tehozzád kiáltok, / hallgass meg engem; / figyelmezz imádságom hangjára, / midőn tehozzád kiáltok; / hallgass meg engem, Uram!

Igazodjék fel az én imádságom, / mint a tömjénfüst a te színed elé; / kezeimnek fölemelése / esti áldozat gyanánt. / Hallgass meg engem, Uram!

6. hang. Minta: Minden reményüket...

Az élet sok-sok **bukása** / és bűnös élvezetei miatt gyöngélkedem, **én** nyomorult, / és mindig a tunyaság ágyában feks**szem**, Uram. / De így kiáltok hozzád: / **Végtelenül** irgalmas, / jöjj el és **tekints** reám! / Nyújts nekem bátorítást és kegyel**met**; / ne hagyj **el** engem, Üdvözítőm, / hogy soha halálba ne szenderedjem, / és vesztemen az ellenség **ne** örvendjen, / mert az mindig alvilági mélység**be** akar **vonszolni**!

A könyörtelen gazdag esztelenségét **követve** / magam is jókat mulatok, / bűnös gyönyörökbe és szenvedélyekbe **merülve**, / bár mindig látom a bűnbánat küszöbén fekvő elmé**met**, / mint a kivetett Lázárt, ó Uram! / De bármennyire éhező és **beteg** ez, / s még ha szenvedélyek is tépik, / én teljesen érzéketlen vagyok ve**le** szemben, Uram. / Azért a gehenna tüzét **é**rdemlem. / Ments meg tőle, egyetlen, nagyirgalmú **Uralkodó**!

5. hang

Uram, testben a Jordánnál jártál, / s előre megmondtad, hogy Lázár betegsége nem válik halálra, / hanem miattad, **Jézusom**, / Istenünk dicsőségére szolgál. / Dicsőség a **te** nagy művednek! / Dicsőség a te mindenhatóságonak! / Mert nagy irgalmaddal legyőzted a halált, emberszerető!

4. hang. Minta: Mint a vértanúk...

Az elrejtett és az angyalok előtt is ismeretlen titkot * Gábor főangyalra bízta az Úr, * és ő most elérkezik hozzád, * **az** egészen ártatlan, szépséges Galambhoz, * az emberi nem helyreállítójához, * és ezt kiáltja **néked**: * **Üdvözlégy**, **legszentebb**, * készülj, hogy az Isten-Igét, * szavaimra méhedbe fogadd!

A fényes palota, * az isteni Szűz tisztaságos méhe, * neked, Uralkodónk, el **van** készítve, * **jöjj csak** le, és **szállj** le hozzá! * Könyörülj meg teremtményeden, * melyet ellensége ádázul tönkretett, * és **álnokul** rabságában tartott, * úgyhogy most az eredeti szépséget **elvesztve** * a te üdvözítő leszállásodat várja.

Gábor főangyal * nyíltan hozzád jön, teljesen Szeplőtelen, * és ezt kiáltja néked: * **Üdvözlégy**, átok feloldozója, elesettek fölemelője! * **Üdvözlégy**, mert egyedül te vagy Istentől **kiválasztva**! * **Üdvözlégy**, a Nap lelkes felleje! * **Fogadd** be a Testnélkülit, * ki a te méhedben akar lakozni!

Dicsőség... most és... 2. hang

Örömet hirdet ma Gábor főangyal a Malasztalteljesnek: * **Üdvözlégy**, szeplőtelen és házassági viszonyt nem ismerő Anya! * Ne rémülj el rendkívüli megjelenésemtől, * és ne ijedj **meg tőlem**, * mert én főangyal vagyok! * A kigyó hajdan bűnre csábította Évát, * ám én örömet hirdetek **néked**. * Érintetlen is maradsz * és megszülsz az Urat, **Tisztaságos**.

Enyhe világossága

Bölcsesség igazhívók!

Enyhe világossága, / a szent és boldog, / és halhatatlan / mennyei Atya isteni dicsőségének,
/ Jézus Krisztus! / Eljövén a Napnak lenyugvásához / és látván az esteli fényt; / áldjuk az
Atyát / s a Fiút, és a Szentlélek Istent! / Mert te méltó vagy, / hogy minden időben, / szent
hangon énekeljünk tenéked, / Isten fia, / ki életet adsz a világnak; / miért is ez a világ dicsóít
téged.

Figyelmezzünk! Békesség † mindnyájatoknak! Bölcsesség, figyelmezzünk!

Prokimen 4. hang (85. zsoltár):

Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, /mert irgalma örökkévaló! /'Mert irgalma örökkévaló!

Elővers: Mondják azok, kiket az Úr megváltott!

Teremtés könyvének olvasása (27,1-41)

Miután Izsák megöregedett és szeme már elhomályosodott, hívatta idősebb fiát, Ézsaut, és így szólt hozzá: „Fiam!” Ő azt felelte: „Itt vagyok!” Erre azt mondta neki atyja: „Látod, megöregedtem, s nem tudhatom, mikorra érnek véget életem napjai. Vedd hát vadászfegyvereidet, a tegezt meg az íjat, s menj ki a mezőre, és ejts ott vadat! Készíts belőle nekem pecsenyét, úgy, ahogy szeretem, s hozd el, hogy egyem, és megáldjon téged a lelkem, mielőtt meghalok!” Rebekka meghallotta, hogy mit mondott Izsák a fiának, Ézsauinak. Ezért mihelyt Ézsau kiment a mezőre, hogy atyjának vadat ejtsen, ezt mondta fiatalabb fiának, Jákobnak: Hallottam, amint atyád beszélt bátyáddal, Ézsauval és azt mondta neki: „Hozz nekem vadat, s készíts belőle pecsenyét, hogy egyem és megáldjalak az Úr előtt, mielőtt meghalok!” Most tehát, fiam, hallgass rám, és fogadd meg, amit tanácsolok: Menj el a nyájhoz, és hozz nekem két szép kecskegidát, hogy étket készítek belőlük atyádnak, ahogy azt szereti, s hogy amikor beviszed és megeszi, téged áldjon meg, mielőtt meghal. Jákob azonban így felelt anyjának, Rebekának: „Bátyám, Ézsau, szőrös férfi, én pedig csupasz bőrű vagyok. Mi lesz, ha atyám megtapogat és megismer? Akkor olyan leszek a szemében, mint aki lenézi őt, s áldás helyett átkot vonok magamra.” Anyja erre azt mondta neki: „Reám szálljon az az átok, fiam; csak hallgass szavamra, menj, és hozd el azt!” Elment tehát, és elhozta azt, s odaadta anyjának. Az anyja pedig elkészítette az ételt, úgy, ahogy az apja szereti. Aztán Rebeka előhozta Ézsau legjobb ruháját, amely otthon volt, s ráadta azt fiatalabb fiára, Jákobra. Aztán a gödölyék bőrével körülvette kezét és befödte nyaka csupasz részét, s odaadta fia kezébe a pecsenyét meg a kenyeret, amelyet készített. Ő bevitte apjának, és ezt mondta: „Atyám!” Az pedig így felelt: „Itt vagyok, de te ki vagy, fiam?” Jákob erre azt mondta: „Én vagyok elsőszülötted, Ézsau. Úgy cselekedtem, ahogy mondtad nekem. Kelj fel, ülj le és egyél a vadpecsenyéből, hogy megáldjon engem a lelked!” Erre Izsák ismét megkérdezte a fiát: „Mi az, amit ilyen hamar találtál, fiam?” Az így felelt: „Amit az Úr, az Isten adott elém!” Azt mondta erre Izsák Jákobnak: „Gyere közelebb, hadd tapogassalak meg, fiam, hogy valóban te vagy-e az én Ézsau fiam, vagy sem!” Jákob odament atyjához, Izsákhöz, aki megtapogatta, és azt mondta: „A hang ugyan Jákob hangja, de a kéz Ézsau keze.” Nem ismerte meg, mert a keze szőrös volt, mint a bátyja, Ézsau karja. Meg akarta tehát áldani és ezt mondta: „Te vagy az én Ézsau fiam?” Ő pedig így felelt: „Én”. Erre azt mondta: „Hozd tehát ide nekem az étket, hadd egyek vadpecsenyéből, fiam, hogy aztán majd megáldjon a lelkem!” Ő tehát odavitte, és apja megette azt. Aztán bort is nyújtott neki. Miután pedig azt megitta, így szólt

hozzá: „Gyere közelebb hozzám, és csókolj meg, fiam!” Ő odament és megcsókolta. Erre az apja megérezte ruhái illatát, s megáldotta őt ezekkel a szavakkal: „Íme, olyan az én fiam illata, mint a telt mező illata, melyet megáldott az Úr. Adjon néked az Isten az ég harmatából s a föld kövérségéből gabonát és bort bőségben! Népek szolgáljanak néked s nemzetségek boruljanak eléd; légy ura testvérednek, s hajoljanak meg előtted anyád fiai! Aki átkoz téged, legyen átkozott, s aki áld téged, legyen áldott.” Alighogy befejezte Izsák az áldást Jákob fia fölött, éppen amikor kiment apjától Jákob, megjött a bátyja, Ézsau, s vadpecsenyét készített, és bevitte apjának, ezekkel a szavakkal: „Kelj fel, atyám s egyél fiad vadpecsenyéből, hogy megáldjon engem a te lelked!” Erre azt mondta neki apja, Izsák: „Hát te ki vagy?” Ő pedig így felelt: „Én vagyok elsőszülött fiad, Ézsau”. Rendkívül megdöbbenett ekkor Izsák, és ezt kérdezte: „Ki volt tehát az, aki az imént elejtett vad pecsenyét behozta nékem, úgyhogy én ettem mindenből, mielőtt te jöttél? Őt áldottam meg én, s ő áldott is lesz.” Amint Ézsau meghallotta apja szavait, hangosan fölkiáltott, s megrökönyödve mondta: „Áldj meg engem is, atyám!” Izsák azonban így szólt: „Eljött álnokul az öcséd, és elvette áldásodat”. Erre ő hozzátette: „Méltán nevezték el Jákobnak, mert már másodízben csap be engem. Korábban elvette elsőszülöttségi jogomat, most meg alattomosan az áldást is elvette tőlem.” Aztán megkérdezte atyjától: „Nem tartogattál-e nekem még valamilyen áldást, apám?” Izsák így felelt Ézsauinak: „Uraddá tettem őt, s minden testvérét szolgál adtam neki. Gabonával és borral őt láttam el. Ezek után mit tehetnék még érted, fiam?” Ézsau így szólt apjához: „Netán csak ez az egy áldásod van, atyám? Áldj meg engem is!” Izsák szívébe ekkor fájdalom nyilallt, Ézsau pedig hangos sírásra fakadt. Izsák ezt mondta neki: „Nézd, lakóhelyed távol lesz a föld kövérségétől és a fölülről érkező égi harmattól! Kardod alapján fogsz élni, s öcsédnek kell szolgálnod: de eljön majd az idő, hogy lerázod és leveted majd nyakadról igáját.” Ettől fogva Ézsau igen haragudott Jákobra az áldás miatt, amellyel atyja megáldotta.

Prokimen. 7. hang (107. zsoltár)

Emelkedjél föl /az egek fölé, Isten, /és a te dicsőséged /az egész föld fölé!

Elővers: *Kész az én szívem, Isten, kész az én szívem.*

Példabeszédek könyvének olvasása (19,16-25)

Aki megtartja a parancsot, megóvja lelkét, aki pedig nem ügyel a számára kijelölt útra, az elpusztul. Aki megkönyörül a szegényen, az Istennek ad kölcsön, s ő megfizet neki adományáért. Fenyítsd meg fiadat, s akkor még jó reményed lehet, az életében viszont kárt ne tégy! A rossz szándékú ember gyakorta kárt vall, s hogyha romlására törnek, még a lelkét is kiteszi ráadásul! Hallgass, fiam, atyád intelmére, hogy végtére is bölcs legyél! Sokféle gondolat van az emberi szívben, de csak az Úr akarata marad meg örökre! Az ember irgalmasságot gyakorolva terem gyümölcsöt; s többet ér az igaz szegény, mint a hazug gazdag. Az Úr félelme életben tart: aki viszont nem fél tőle, az csupa olyan helyen tanyázik, ahol nem igaz ismeret honol. Aki jogtalanul ölbe teszi kezét, az már a szájához nem emeli fel. Ha a szemtelent megverik, az együgyű csak ravaszabb lesz; ha pedig az okos embert fedded meg, máris belátásra jut.

Add Urunk

4. hang; dallama: Elcsodálkozott József

Add Urunk, hogy ez estén / minden bűntől megőrizzük magunkat. / Áldott vagy te, Urunk, atyáinknak Istene; / dicséretes és dicsőséges a te neved mindörökké. Amen. / Legyen, Uram, a

te kegyelmed rajtunk, / amint tebenned bízunk. / Áldott vagy te, Urunk, / taníts meg minket a te igazságaidra. / Áldott vagy te, Uralkodó, / oktass bennünket a te igazságaidra. / Áldott vagy te, Szent, / világosíts meg minket a te igazságaiddal. / Uram, a te kegyelmed örökké, / kezeid munkáit meg ne vesd. / Téged illet a dicséret, / téged illet az ének. / Téged illet a dicsőség, / Atya és Fiú és Szentlélek, / most és mindenkor / és örökkön örökké. Amen.

Teljesítsük esti könyörgésünket az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

Oltalmazz, ments meg, könyörülj és őrizz meg minket, Isten, a te kegyelmeddel!

Uram, irgalmazz!

Hogy ezen egész estét tökéletesen szentül, békességben és vétek nélkül töltsük el, kérjük az Úrtól!

Add meg, Uram!

A békesség angyalát, a hűséges vezetőt, lelkünk és testünk őrzőjét kérjük az Úrtól!

Add meg, Uram!

Bűneink és vétségeink bocsánatát és elengedését kérjük az Úrtól!

Add meg, Uram!

Jókat és hasznosakat lelkünknek és a világnak békességet kérjünk az Úrtól!

Add meg, Uram!

Hogy életünknek hátralevő részét békében és bűnbánatban töltsük, kérjük az Úrtól!

Add meg, Uram!

Hogy életünket keresztény módon, gyötrelem és szégyen nélkül végezzük be, s hogy Krisztus félelmetes ítélőszéke előtt jó feleletet adjunk, kérjük az Úrtól!

Add meg, Uram!

Legszentebb, legtisztább, legáldottabb dicső királynénkat, az Istenszülő és mindenkorszűz Máriát minden szentekkel együtt említvén, önmagunkat, egymást s egész életünket Krisztus Istenünknek ajánljuk!

Néked, Uram!

Mert jóságos és emberszerető Isten vagy és téged dicsőítünk, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor s örökkön örökké.

Amen.

Békesség mindnyájatoknak!

És a te lelkednek!

Fejetekeket hajtsátok meg az Úrnak!

Néked, Uram!

Legyen áldott és dicsőített a Te országod hatalma, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön örökké!

Amen.

Előverses sztechirák

4. hang

Szabadíts meg minket, **Üdvözítők**, / a lélekromboló anyagiasságtól, / és mint a szegény Lázárt, juttass Ábrahám **kebelére**, / mert te irgalomban **gazdag** vagy, / s értünk önként **szegénnyé** lettél, / és minket az enyészetből halhatatlanságba **vezettél**, / **irgalmas és emberszerető!** (2x)

Emberszerető, **ki** elfogadtad / szent vértanúid türelmes **kitartását**, / fogadd el a mi **énekünket**, / és azok közbenjárására /' adj nekünk **bőséges kegyelmet!**

Dicsőség... most és... 2. hang

Örömet hirdet ma Gábor főangyal a Malasztalt**teljesnek**: * Üdvözlégy, szeplőtelen és házassági viszonyt nem ismerő Anya! * Ne rémülj el rendkívüli megjelenésemtől, * és ne ijedj **meg tőlem**, * mert én fő**angyal** vagyok! * A kígyó hajdan bűnre csábította Évát, * ám én örömet hirdetek **néked**. * Érintet**len** is maradsz *' és megszülsz az Urat, **Tisztaságos**.

Most bocsásd el, Uram

Most bocsásd el, Uram, / a te szolgádat / a te ígéd szerint békességben, mert látták szemeim / a tőled küldött Üdvözítőt, / kit rendeltél minden népek színe elé, világossággul a pogányoknak / megvilágosítására, / és dicsőségül a te népednek, Izraelnek.

Szent Isten, szent Erős, szent Halhatatlan irgalmazz nekünk! (*Háromszor*)

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek most és mindenkor és örökkön örökké! Amen.

Szentháromság, könyörülj rajtunk! Urunk, tisztíts meg bűneinktől! Uralkodó, bocsásd meg vétkezéseinket! Szent, tekintsd és gyógyítsd meg betegségeinket a te nevedért!

Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek most és mindenkor és örökkön örökké! Amen.

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek; és ne vigy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól!

Mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön örökké!

Amen.

Tropárok

1. hang

Üdvözlég Istenszülő Szűz **Mária**, / malaszttal teljes, az Úr van **teveled**! / Áldott vagy te az asszonyok **között**, / és áldott a te méhednek **gyümölcse**, / mert szülted nekünk Krisztust, az **Üdvözítőt**, / a mi lelkünk **szabadítóját**! *Metánia.*

Dicsőség...

Krisztus keresztelője, kérünk **téged**, / emlékezzél meg mind**nyájunkról**, / hogy megszabaduljunk gonoszságai**inkból**; / mert neked adatott a **kegyelem**, / hogy imádkozzál érettünk! *Metánia.*

Most és...

KönyörögjeteK érettünk, szent apost**olok**, / próféták, vértanúk és minden**en** szentek, / hogy megmeneküljünk minden bajtól és aggodalom**tól**, / mert ti vagytok Üdvözítőnk előtt a mi buzgó pártfogóink! *Metánia.*

A te oltalmad alá / sietünk Istenszülő Szűz, / meg ne vesd szükségünk idején könyörgésünket, / hanem szabadíts meg minket / minden veszedelemtől, / mint egyedül áldott / és szeplőtelen. (Metánia nélkül.)

Uram irgalmazz! (40-szer)

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, most és mindenkor és örökkön örökké.
Amen.

Ki a keruboknál tiszteltebb és a szeráfoknál hasonlíthatatlanul dicsőbb vagy, ki az Istent, az Igét sérülés nélkül szülted, téged valóságos Istenszülő magasztalunk! Az Úr nevében adj áldást, atya!

Legyen áldott és dicsőített Krisztus, a mi Istenünk, öröktől fogva, most és mindenkor és örökkön örökké.

Amen.

Mennyei Királyunk, erősítsd meg az igazhitű uralkodókat. Szilárdítsd meg a hitet. Szelidítsd meg a hitetleneket! Adj békességet a világnak! Őrizd meg épségben e várost (községet); elhunyt atyáinkat és testvéreinket iktasd az igazak hajlékába! A mi bűnbánatunkat és gyónásunkat pedig fogadd el Urunk, és könyörülj rajtunk, mint jóságos és emberszerető!

Amen. Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, most és mindenkor és örökkön örökké.
Amen.

Ki a keruboknál tiszteltebb és a szeráfoknál hasonlíthatatlanul dicsőbb vagy, ki az Istent, az Igét sérülés nélkül szülted, téged valóságos Istenszüdő magasztalunk! Az Úr nevében adj áldást, atya!

Könyöröljön rajtunk az Isten és áldjon meg minket, derítse föl reánk az Ő orcáját, és könyöröljön rajtunk!

Amen.

Szent Efrém fohászai

Életem Ura és Uralkodója, ne engedd hozzám a jóra való restség, könnyelműség, pénzvágy és megszólás szellemét! *(Metánia)*

Ajándékozod inkább szolgádnak a józanság, alázatosság, állhatatosság és szeretet lelkét! *(Metánia)*

Igen, Uram, Királyom! Add meg, hogy megismerjem bűneimet, és meg ne ítéljem felebarátomat, mert áldott vagy örökkön örökké! *(Metánia)*

Amen.

Elbocsátó

Dicsőség neked, Krisztus Istenünk, a mi reménységünk, dicsőség neked!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, most és mindenkor és örökkön örökké. Amen. Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Adj áldást uram!

(A pap az elbocsátó imádságot mondja.)

Amen.

Az Úr áldása reátok az ő kegyelmével és emberszeretetével mindig, most és mindenkor és örökkön örökké!

Amen.